

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty a soudkyň Sylvie Šiškeové a Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **ZELENÝ SPORT s. r. o.**, Slatina 116, zastoupené advokátem MUDr. Mgr. Ivanem Langerem, Purkyňova 74/2, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**, Na Františku 1039/32, Praha 1, proti rozhodnutí předsedy vlády pověřeného řízením Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 28. 3. 2017, čj. MPO 32007/16/10200/01000, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 10. 2021, čj. 8 A 97/2017-107,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ministerstvo průmyslu a obchodu neudělilo žalobkyni povolení k dovozu zbraní ze Srbska z důvodu rozporu s bezpečnostními zájmy ČR [§ 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 228/2005 Sb., o kontrole obchodu s výrobky, jejichž držení se v České republice omezuje z bezpečnostních důvodů]. Předseda vlády pověřený řízením Ministerstva průmyslu a obchodu zamítl rozklad žalobkyně.

[2] Žalobkyně napadla rozhodnutí o rozkladu žalobou. Městský soud rozsudkem ze dne 15. 9. 2020, čj. 8 A 97/2017-84, toto rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Shledal je totiž nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů, neboť se řádně nevypořádalo s námitkou odklonu od rozhodovací praxe. Zbylé žalobní námitky podle městského soudu nebyly důvodné.

[3] Rozsudek městského soudu čj. 8 A 97/2017-84 napadl žalovaný kasační stížností. NSS kasační stížnosti vyhověl, rozsudek městského soudu zrušil rozsudkem ze dne 7. 6. 2021, čj. 1 As 408/2020-35, a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

[4] Žalobkyně v novém řízení před městským soudem zopakovala, že napadené rozhodnutí považuje za nezákonné. V době, kdy žádala o vydání povolení, neexistovalo riziko ohrožení bezpečnostních zájmů ČR. Trestní stíhání bývalého jednatele žalobkyně bylo pravomocně zastaveno, a žalovaný tak nerespektoval zásadu presumpce neviny. Žalovaný porušil zásadu nestrannosti, objektivního postupu a legitimního očekávání.

[5] Městský soud žalobu nyní napadeným rozsudkem zamítl. Nevyhověl námitce týkající se odklonu od správní praxe. Nepřisvědčil ani námitkám, že se žalovaný řádně nezabýval argumentací žalobkyně. Soud zdůraznil, že obě správní rozhodnutí se zakládají na řetězci skutečností a zjištění, která svědčí pro to, že jednání žalobkyně může představovat nebezpečí pro bezpečnostní zájmy ČR.

[6] Žalobkyně (stěžovatelka) v kasační stížnosti označila za nezákonné především závazné stanovisko Ministerstva vnitra ze dne 21. 7. 2016, čj. MV-98754-3/OBP-2016. Městský soud podle stěžovatelky nesprávně vyhodnotil možné riziko ohrožení bezpečnostních zájmů ČR. Důvody, jež ministerstvo vedly k nedoporučujícímu závaznému stanovisku, vzhledem ke skutkovému stavu neobstojí. Trestní stíhání tehdejšího jednatele stěžovatelky není relevantní, neboť tato osoba nadále není stěžovatelčiným statutárním orgánem. Trestní stíhání bývalého jednatele bylo navíc následně pravomocně zastaveno. Bývalý jednatel byl rovněž držitelem dokladu o bezpečnostní způsobilosti fyzické osoby.

[7] Stěžovatelka při jednání před městským soudem navrhovala provést důkaz rozhodnutími Obvodního báňského úřadu pro území krajů Královéhradeckého a Pardubického ze dne 7. 12. 2017, sp. zn. SBS 37342/2017/OBÚ-09/1 a sp. zn. SBS 37342/2017/OBÚ-09/2. Soud však důkaznímu návrhu nevyhověl. Rozhodnutí báňského úřadu navazují na trestní stíhání bývalého jednatele; v jednom z trestních stíhání přitom orgány činné v trestním řízení posoudily jednání jednatele jako přestupek, trestní stíhání zastavily a věc postoupily k rozhodování báňskému úřadu. Báňský úřad stěžovatelku poté uznal vinnou z přestupku, kterého se dopustila tím, že z nedbalosti skladovala výbušniny v prostorech nebo objektech neodpovídajících požadavkům zákona č. 61/1998 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě (rozhodnutí sp. zn. SBS 37342/2017/OBÚ-09/1). Báňský úřad rozhodl obdobně rovněž ve věci obviněné společnosti MULTIAGRO v. o. s. Slatina (rozhodnutí sp. zn. SBS 37342/2017/OBÚ09/2). Z rozhodnutí báňského úřadu vyplývá, že se jednalo o první pochybení stíhaných společností. K jinému pochybení nedošlo a společnosti navíc aktivně spolupracovaly na odstranění závadného stavu. V době, kdy žalovaný rozhodoval o vydání povolení pro stěžovatelku, nebyla ani jedna ze společností pravomocně odsouzena za spáchání jakéhokoli přestupku nebo trestného činu. Stěžovatelka zdůraznila, že se tak stalo až po vydání napadeného rozhodnutí. Domnívá se proto, že městský soud v napadeném rozsudku pochybil.

[8] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

pokračování

[9] Kasační stížnost není důvodná.

[10] Jak již NSS uvedl v rozsudku čj. 1 As 408/2020-35, důvodem pro neudělení povolení k dovozu zbraní, jak jej popsalo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, bylo nejen trestní stíhání bývalého jednatele, ale zejména další informace o vážných nedostatcích v muničním skladu stěžovatelky. Jednalo se o závažná pochybení v souvislosti s nakládáním se zbraněmi, municí a výbušninami, konkrétně nelegální skladování řádově stovek tun nebezpečného materiálu – zbraní, střeliva, stovek tisíc kusů munice, výbušnin a bezdýmného střelného prachu v nezabezpečených budovách, které byly zkolaudovány jako zemědělské stavby. Dále byla nalezena zakázaná zbraň, která nebyla vedena v Centrálním registru zbraní, a bylo zajištěno velké množství výbušnin bez patřičných povolení, stejně jako zbraní, jejichž součástí pocházely ze zbraní, které měla stěžovatelka zlikvidovat. Tyto skutečnosti jsou blíže popsány v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Žalovaný v něm dospěl k závěru, že popsaná pochybení stěžovatelky tvoří ucelený řetězec, kvůli němuž nelze povolení udělit. Samotné trestní stíhání tehdejšího jednatele by bez dalších relevantních okolností nevedlo k totožným závěrům.

[11] NSS předně uvádí, že ačkoliv stěžovatelka setrvala namítá nezákonnost *závazného stanoviska* Ministerstva vnitra, ve skutečnosti se jedná pouze o vyjádření, resp. nezávazné stanovisko (shodně viz bod 27 napadeného rozsudku). Vyjádření dotčeného orgánu je podkladem rozhodnutí správního orgánu [§ 136 odst. 1 písm. b) *in fine* správního řádu], nelze je však ztotožňovat se závazným stanoviskem.

[12] Stěžovatelka v podstatě namítá, že jedno z trestních stíhání jejího dřívějšího jednatele bylo pravomocně zastaveno a ve druhém případě byla věc postoupena správnímu orgánu k řešení přestupku. Navazující přestupkové řízení, které báňský úřad vedl se stěžovatelkou a s další obviněnou společností, nebylo v době rozhodování o povolení k dovozu zbraní skončeno.

[13] NSS k rozhodnutím báňského úřadu o přestupku stěžovatelky a společnosti MULTIAGRO v. o. s. Slatina podotýká, že městský soud řádně odůvodnil, proč neprovedl důkazy, které navrhla stěžovatelka. Rozhodnutí báňského úřadu nemohou na věci nic změnit. Okresní soud v Ústí nad Orlicí postoupil věc báňskému úřadu usnesením ze dne 13. 4. 2017, čj. 2 T 59/2017-577, tj. až po vydání napadeného rozhodnutí (srov. § 75 odst. 1 s. ř. s., podle něhož soud při přezkumu rozhodnutí vychází ze *skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu*). Tato linie řízení se týkala trestného činu nedovoleného ozbrojování, jehož se měl dopustit bývalý jednatel stěžovatelky. Stěžovatelka odkázala též na usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 25. 1. 2017, čj. 62 T 4/2016-1042, a usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 8. 3. 2017, sp. zn. 4 To 3/2017. V tomto případě se jednalo o zastavení trestního stíhání bývalého jednatele pro podezření ze zločinu provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence.

[14] Přestože bylo trestní stíhání jednatele po vydání napadeného rozhodnutí zastaveno, nelze námitkám stěžovatelky přisvědčit. Městský soud v této souvislosti zdůraznil, že trestní stíhání dřívějšího jednatele nebylo jediným důvodem, proč žalovaný stěžovatelce neudělil povolení. Stěžovatelka pomíjí, že nosný důvod spočíval v řadě závažných nedostatků v souvislosti s nakládáním se zbraněmi, municí a výbušninami, které jsou

v napadeném rozhodnutí popsány a které vedly také k potrestání stěžovatelky v přestupkovém řízení. NSS v rozsudku čj. 1 As 408/2020-35 vyložil, že „správní orgány zřetelně vysvětlily, že trestní stíhání bývalého jednatele žalobkyně nebylo hlavním důvodem pro neudělení povolení. Samotné trestní stíhání by bez přítomnosti dalších okolností významných pro bezpečnostní zájmy České republiky zřejmě ani nevedlo k závěru o neudělení povolení. Žalobkyně přitom v rozkladu poukazovala právě na trestní stíhání dvou jí zmiňovaných společností; z rozkladu ovšem nevyplývá, že by se tyto společnosti měly dopustit srovnatelných pochybení při nakládání s vojenským materiálem. (...) Důvodem pro neudělení povolení žalobkyni tak bylo především množství závažných nedostatků v souvislosti s nakládáním se zbraněmi, municí a výbušninami. Stěžovatel spatřoval odlišnost právě v řadě pochybení v evidenci zbraní a munice, zabezpečení objektů, v nichž byl materiál skladován, a dalších nesrovnalostí v činnosti žalobkyně. Přestože v napadeném rozhodnutí výslovně neuvedl, že odlišnost spočívá právě v této okolnosti, z odůvodnění jasně vyplývá, že **samo trestní stíhání dřívějšího jednatele žalobkyně nedostačuje k neudělení povolení**. V napadeném rozhodnutí detailně popsaná pochybení proto logicky představují další zásadní skutečnosti, které ve svém souhrnu tvoří ucelený řetězec důvodů vedoucích k nevyhovění žádosti žalobkyně a které její případ odlišují od ostatních. Stěžovatel plně vyhověl požadavku, aby rozhodnutí odpovídalo okolnostem posuzovaného případu. Nedopustil se tedy neodůvodněného odklonu od rozhodovací praxe“ (zvýraznil NSS).

[15] Z tohoto důvodu nelze přisvědčit ani námitce, že trestní stíhání tehdejšího jednatele není relevantní, protože nadále nevystupuje jako stěžovatelčin statutární orgán. Jak navíc městský soud a žalovaný podotkli, bývalý jednatel má nadále podstatný vliv na činnost stěžovatelky, jejíž stávající jednatelka je jeho rodinnou příslušnicí. Skutečnost, že současná jednatelka neporušuje právní předpisy, nemá na posouzení věci vliv.

[16] NSS se ztotožnil se závěry městského soudu i žalovaného, a proto kasační stížnost zamítl jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[17] O náhradě nákladů řízení NSS rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměla úspěch; žalovanému náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. března 2022

Ondřej Mrákota
předseda senátu